

Νύττω, vel σσω, fodio, pungo. F. νύξω. a. I ἐνυξά, ας, ε. Ioh. 19, 34.

Νυχθήμερον, ὄ, τὸ, spatium noctis & diei, nox & dies. 2 Cor. 11, 25. Ex νύξ, νυκτός, νυχ, & ἡμέρα, dies,

Νωθρός, ἄ, ὄν, piger, a, um, segnis. Hebr. 5, 11 & c. 6, 12. A νωθής, έος, ὄ, ἡ, tardus, a, um.

Νῶτος, ὄ, δ, tergum, dorsum. Rom. 11, 10.

Ξ

Ξενία, ας, ἡ, hospitium. Act. 28, 7 & ep. ad Philem. v. 22.

Ξενίζω, hospitio excipio. Part. praes. pl. neutr. ξενίζοντα, noua, inaudita. Act. 17, 20. F. σσω. a. I ἐξένισα. Act. 28, 7. a. I partic. ξενίσας, αντος, ὄ. Hebr. 13, 2. praes. pass. ξενίζομαι, ἡ, εται, deuersor, deuerto. Act. 10, 32: item re insueta & noua percellor. imperat. ξενίζε, έδω. I Pet. 4, 12 μὴ ξενίζεθε, ne insolens vobis videatur. a. I ἐξενίδην, ης, η, deuersatus sum. a. I subi. ξενιδοῦ, ἡς, ἡ. Act. 21, 6.

Ξενοδοχέω, ὦ, hospitalis sum, hospitio alios excipio. a. I ἐξενοδόχησα, ας, ε: 3 pl. ἐξενοδόχησαν. I Tim. 5, 10. Ex ξένος, peregrinus, hospes, & δέχομαι, recipio.

Ξένος, η, ὄν, peregrinus, a, um. Hebr. 13, 9: novus. I Pet. 4, 12. Act. 17, 18: alienus. Eph. 2, 12: vbi construitur cum casu secundo. Item substantiue ξένος, ὄ, δ, hospes, qui hospitio excipit. Rom. 16, 23: qui hospitio excipitur. Matth. 25, 35.

Ξένος,